

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.383 van 17 februari 2000
in de zaak A. 86.304/X-9099.**

In zake : de stad BREE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. GEELEN,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Gouverneur Roppesingel 131

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. KNAEPS,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Willekensmolenstraat 72, bus 1 en 2.

tussenkomen partij :

de c.v.b.a. MEDISCH CENTRUM HUISARTSEN BREE
EN OMGEVING,
die woonplaats kiest bij
Advocaten W. MERTENS EN M. BOES,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de stad BREE
op 24 augustus 1999 heeft ingediend om de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
8 juli 1999 van de Minister vice-president van de
Vlaamse regering en Vlaams minister van Openbare Werken,
Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij haar beroep
tegen de beslissing van 17 maart 1999 van de bestendige
deputatie van de provincieraad van Limburg houdende
afgifte aan de C.B.V.A. MEDISCH CENTRUM HUISARTSEN BREE
EN OMGEVING van de bouwvergunning voor het inrichten
van een bestaand appartementsgebouw (gelijkvloerse
handelsruimte en burelen voor medische dienstverstrek-
king), op een perceel gelegen te Bree, Gerdingerpoort,

kadastraal bekend sectie B, nrs. 316t en 316w, onontvankelijk wordt verklaard;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 december 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. GEELEN, die verschijnt voor verzoekster, van Advocaat S. BUTENAERTS die, loco Advocaat B. KNAEPS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de c.v.b.a. MEDISCH CENTRUM HUISARTSEN BREE EN OMGEVING met een verzoekschrift van 13 september 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de c.v.b.a. MEDISCH CENTRUM HUISARTSEN BREE EN OMGEVING op 6 augustus 1998 bij het

college van burgemeester en schepenen van de stad Bree een bouwaanvraag heeft ingediend voor het inrichten van een bestaand appartementsgebouw (gelijkvloerse handelsruimte en burelen voor medische dienstverstrekking), gelegen aan de Gerdingerpoort te Bree, kadastraal bekend sectie B, nrs. 316t en 316w; dat bij gebreke van ontvangst van een beslissing van het college binnen de door artikel 52, § 1, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalde termijn, de aanvrager bij een ter post aangetekende brief van 23 oktober 1998 de gemachtigde ambtenaar heeft verzocht over haar vergunningsaanvraag te beschikken; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 4 november 1998 de bouwvergunning heeft geweigerd; dat bij gebreke van een binnen de in artikel 52, § 1, tweede lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, bepaalde termijn genotificeerde beslissing van de gemachtigde ambtenaar de vergunning krachtens dezelfde bepaling is geacht te zijn geweigerd; dat de aanvrager op 10 december 1998 tegen deze weigeringsbeslissing beroep heeft ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg; dat de bestendige deputatie bij besluit van 17 maart 1999 het beroep heeft ingewilligd en de gevraagde bouwvergunning heeft verleend; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bree op 31 maart 1999 beroep heeft ingesteld tegen voornoemd besluit bij de Vlaamse regering; dat de Minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 8 juli 1999 dit beroep onontvankelijk heeft verklaard;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 162 van de Grondwet,

"Doordat de bestreden beslissing het door de verzoekende partij ingesteld hoger beroep enkel verwerpt in toepassing van de omzendbrief R0 96/2 van 11 maart 1996; doordat deze omzendbrief een gemeente verplicht om de motieven van haar beroep tegen een beslissing van de Bestendige Deputatie, tegelijkertijd en integraal mee te delen aan de houder van de bouwvergunning;

Terwijl art. 162 van de Grondwet houdt het beginsel van de gemeentelijke autonomie in, hetgeen inhoudt dat de wet de bevoegdheden van de gemeentelijke instellingen regelt";

Overwegende dat verzoekster in de toelichting bij het middel betoogt dat de omzendbrief R0 96/2 nieuwe regels toevoegt die niet zijn opgenomen in artikel 53 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, met name de verplichting ervoor te zorgen dat de aanvrager voor het verstrijken van de termijn van dertig dagen de kennisgeving van het beroep ontvangt, het beroep aangetekend te versturen uiterlijk enkele dagen voor de dag dat de vergunning kan worden ten uitvoer gebracht, evenals de verplichting om aan de aanvrager tegelijk met de kennisgeving van het beroep een eensluidend afschrift van het integraal beroepschrift mee te delen, dat deze omzendbrief een verordenend karakter heeft, nu blijkt dat de overheid duidelijk de bedoeling heeft deze richtlijnen verplichtend te stellen, dat de verwerende partij over de middelen beschikt om de naleving van de omzendbrief af

te dwingen, en dat de erin vervatte regels een algemeen en geen individueel karakter hebben en ertoe strekken in individuele dossiers te worden toegepast;

Overwegende dat het bestreden besluit is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende dat door het college van burgemeester en schepenen bij brief van 31 maart 1999, ter post verzonden op 1 april 1999, beroep werd ingesteld met omstandige motivatie van de redenen; dat eveneens op 1 april 1999 bij aangetekend schrijven aan VCBA Medisch Centrum Huisartsen en Omgeving kennis werd gegeven van het ingestelde beroep onder volgende bewoording : 'Met dit schrijven willen we u melden dat ons bestuur in hoger beroep zal gaan tegen de uitspraak van de bestendige deputatie waarin u bouwvergunning verleend werd voor het inrichten van een bestaand appartementsgebouw voor medische dienstverstreking hoek Geringerpoort en 't Schift'; dat pas op 15 april 1999, eveneens bij aangetekende zending, aan de aanvrager kennis werd gegeven van de beroepsredenen en dit onder vorm van een aangehechte copie van de beroepsbrief van 31 maart 1999;

Overwegende dat artikel 53 §2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, stelt dat zowel het college van burgemeester en schepenen als de gemachtigde ambtenaar in hoger beroep kunnen gaan tegen de beslissing van de bestendige deputatie; dat dit beroep terzelfdertijd aan de aanvrager en de Vlaamse regering wordt gebracht; dat de omzendbrief van 11 maart 1996 hieromtrent, ter verduidelijking nog het volgende aangeeft : 'Artikel 55, § 2 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, bepaalt dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar beroep kan aantekenen tegen de beslissing van de bestendige deputatie. Door het aantekenen van het beroep wordt de vergunning geschorst en wordt de beslissingsbevoegdheid over de aanvraag overgedragen aan de door de Vlaamse regering gedelegeerde minister.

Het beroep wordt terzelfdertijd ter kennis van de aanvrager gebracht.

Als de gemachtigde ambtenaar beroep aantekent, dan brengt hij ook het college van burgemeester en schepenen daarvan op de hoogte.

Indien het college van burgemeester en schepenen beroep instelt, brengt ze enkel de aanvrager daarvan in kennis. De gemachtigde ambtenaar wordt van dit beroep in kennis gesteld door de instantie die het hoger beroep behandelt.

Herhaaldelijk wordt geconstateerd dat het beroep onontvankelijk wordt verklaard, vaak omdat te kennisgeving aan de aanvrager niet, te laat of op een gebrekkige wijze plaatsvond. Om dat probleem in de toekomst te vermijden, worden in deze omzendbrief enkele richtlijnen gegeven.

Een hoger beroep kan alleen ontvankelijk verklaard worden als het aan de volgende vormvereisten voldoet :

- het beroep wordt ingesteld binnen de wettelijke termijn, met een aangetekende brief;
- de kennisgeving van het beroep aan de aanvrager vindt plaats overeenkomstig artikel 55, § 2 van de wet van 29 maart 1962.

1. Het instellen van het beroep :

- Het beroep moet gemotiveerd worden. De motieven waarop het hoger beroep is gesteund moeten worden aangegeven, hetzij in het beroepschrift zelf, hetzij in een toelichtende memorie.

Het beroep wordt gericht aan de Vlaamse minister bevoegd voor ruimtelijke ordening, en aangetekend verstuurd aan de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, Zandstraat 3, te 1000 Brussel.

Het beroep wordt aangetekend verstuurd binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie tot verlening van de vergunning.

De beroepstermijn van dertig dagen gaat in de dag waarop de beslissing van de bestendige deputatie aan het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar door de postdiensten werd aangeboden. Bij het versturen op weekdagen is dat in principe de volgende dag, tenzij het een feestdag betreft.

Bij het versturen op vrijdag is dat in principe de maandag, tenzij het een feestdag betreft. Eventuele vakantieregelingen bij de betrokken afdeling of afwezigheid van degene die de post moet in ontvangst nemen, hebben geen invloed op de termijn.

2. De kennisgeving van het beroep :

De aanvrager dient een eensluidend verklaard afschrift te ontvangen van het beroepschrift : dat is de integrale tekst van het aangetekend schrijven, eventueel met bijlagen. Deze kennisgeving wordt aangetekend verstuurd.

De loutere kennisgeving van het instellen van hoger beroep aan de aanvrager, en de melding van de ermee gepaard gaande schorsing van de afgegeven vergunning, of het aan de aanvrager zenden van een brief met weergave van de argumenten waarom hoger beroep is aangetekend, is onvoldoende. De aanvrager moet mededeling ontvangen van het hele beroepschrift, met de daarbij horende

toelichtingen of memories. Alleen op die manier kan hij nuttig gebruik maken van de rechten die hem door het wetsartikel zijn toegekend.

Alleen een dergelijke kennisgeving stelt de aanvrager in staat na te gaan of het beroep van het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar regelmatig werd ingesteld. De mededeling van het beroepschrift licht de aanvrager in over de datum van het beroep, de overheid bij dewelke het is ingediend en op welke feiten of argumenten het is gemotiveerd.

Het is echter niet de bedoeling dat de aanvrager een afschrift van het volledige dossier met alle administratieve stukken die de aanvraag betreffen, die worden bezorgd aan de instantie die het hoger beroep zal behandelen, moet ontvangen.

Het instellen van hoger beroep door het college van burgemeester en schepenen of door de gemachtigde ambtenaar schorst de vergunning. De vergunningsaanvrager moet derhalve kennis ontvangen van het beroep voor het verstrijken van de termijn waarbinnen beroep kan worden ingesteld. Bij het verstrijken van die termijn is de vergunning niet langer geschorst en is de aanvrager gerechtigd ervan gebruik te maken. De aanvrager moet dus het beroep in zijn brievenbus ontvangen binnen dertig dagen.

Poststakingen zijn geen geldig excuus.

De gelijktijdige kennisgeving van het beroep, binnen de vastgestelde beroepstermijn, is opgelegd ter bescherming van de rechten van de andere bij het beroep betrokken partijen. Die verplichting wordt opgelegd niet alleen om de aanvrager de gelegenheid te geven om op nuttige wijze voor de verdediging van zijn belangen op te komen, maar dus tevens om hem ervan in kennis te stellen dat de toegekende vergunning geschorst is totdat over het beroep uitspraak is gedaan. Een latere aanzegging kan wel tot gevolg hebben dat de aanvrager alsnog nuttig voor de verdediging van zijn belangen kan opkomen, maar neemt niet weg dat hij gedurende een bepaalde tijd onwetend is gebleven over het opschorten van de vergunning. De rechtszekerheid vergt dat de aanvrager hiervan onmiddellijk in kennis wordt gesteld.

3. Tot besluit :

Een ontvankelijk hoger beroep beantwoordt aan de volgende vormvoorschriften :

- het beroep wordt gemotiveerd;
- het beroep wordt aangetekend verstuurd aan de Vlaamse minister bevoegd voor ruimtelijke ordening, p.a. de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, Zandstraat 3, te 1000 Brussel;

- het beroep wordt ingesteld binnen de bij wet vastgelegde termijn van dertig dagen na de door de postdiensten aangeboden kennisgeving van de beslissing van de bestendige deputatie;
- de aanvrager wordt tegelijkertijd als het instellen van het beroep aangetekend in kennis gesteld van het beroep (bij voorkeur tegen ontvangstmelding);
- het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar waken er over dat de aanvrager voor het verstrijken van de termijn van dertig dagen de kennisgeving van het beroep ontvangt; het beroep dient dus aangetekend verstuurd te worden uiterlijk enkele dagen voor de dag dat de vergunning kan worden ten uitvoer gebracht;
- de kennisgeving aan de aanvrager bevat een eensluidend verklaard afschrift van het beroepschrift : dat is de integrale tekst van het aangetekend schrijven eventueel met bijlagen. Het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar legt zonder verwijl na het instellen van het hoger beroep de bewijsstukken, waaruit moet blijken dat aan de bepalingen van deze omzendbrief is voldaan, voor aan de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen, die het hoger beroep behandelt';

Overwegende dat in casu duidelijk wordt vastgesteld dat aan de wettelijke verplichting tot gelijktijdige én integrale kennisgeving aan de aanvrager niet werd voldaan; dat deze vaststelling aanleiding geeft tot de onontvankelijkheid van het beroep";

Overwegende dat, zoals de verwerende partij en de tussenkomende partij terecht opwerpen, uit voormelde motivering blijkt dat het bestreden besluit het beroep van verzoekster onontvankelijk heeft verklaard op grond van de bepaling van artikel 53, § 2, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, luidens welke dit beroep "terzelfdertijd ter kennis van de aanvrager en van de Vlaamse regering (wordt) gebracht", en waarnaar het uitdrukkelijk verwijst; dat het eveneens de feitelijke overwegingen bevat waaruit blijkt dat aan de door deze bepaling opgelegde verplichting niet is voldaan; dat deze feitelijke overwegingen door verzoekster niet worden betwist;

Overwegende dat de aangehaalde bepaling van artikel 53, § 2, eerste lid, voorschrijft dat het college van burgemeester en schepenen het beroep terzelfdertijd aan de aanvrager en aan de minister ter kennis brengt; dat hiermee bedoeld is het beroep zelf, d.i. de integrale tekst van het aangetekend schrijven met al zijn bijlagen; dat alleen zulke kennisgeving van het beroepschrift de aanvrager in de gelegenheid stelt na te gaan of het beroep van het college van burgemeester en schepenen of van de gemachtigde ambtenaar regelmatig werd ingesteld; dat de mededeling van het beroepschrift de aanvrager inlicht over de datum van het beroep, de overheid bij dewelke het is ingediend, of het op redenen is gesteund en welke die redenen zijn en of de redenen waarop het is gesteund overeenstemmen met de redenen die hem werden medegedeeld; dat enkel het blote feit van het beroep aanzeggen, de aanvrager in de onmogelijkheid stelt nuttig gebruik te maken van het recht dat hem door de aangehaalde wetsbepaling is toegekend om voor de minister of zijn gemachtigde, voor zijn belangen op te komen o.m. bij het verhoor; dat uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 22 december 1970 die o.m. artikel 55 van de stedenbouwwet grondig heeft gewijzigd, blijkt dat het verhoor van de aanvrager, van het college van burgemeester en schepenen, en van de gemachtigde ambtenaar bedoeld is als een middel om in de twee trappen van beroep "de gelegenheid te geven tot een behandeling van de aanvraag op tegenspraak", waarbij genoemde partijen "op gelijke voet worden gesteld"; dat wil de door de wetgever beoogde objectieve rechtsbedeling bereikt worden, de gelijke behandeling van de partijen een onmisbare vereiste is; dat dienvolgens de bouwaanvrager, ten aanzien van de aanzegging van het beroep, op gelijke voet moet worden gesteld met de minister; dat dit betekent dat de aanvrager moet

beschikken over het beroepsschrift waarover de minister beschikt;

Overwegende dat de omzendbrief RO 96/2 van 11 maart 1996, in tegenstelling tot hetgeen verzoekster betoogt, op zich niet de juridische grondslag is waarop het bestreden besluit is gesteund; dat deze omzendbrief er zich daarenboven op het eerste gezicht toe beperkt de bepaling van artikel 53, § 2, eerste lid, toe te lichten en daaraan aanbevelingen te koppelen, en geen verordende regels bevat die niet in voornoemde bepaling zijn besloten; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekster in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

"Doordat de verwerende partij bij het vaststellen van de omzendbrief RO 96/2 van 11 maart 1996 waarvan de bestreden beslissing een toepassing maakt, niet het advies gevraagd heeft van de afdeling wetgeving van de Raad van State;

Terwijl art. 3 § 1 lid 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereist dat (buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid) alle ontwerpen van reglementaire besluiten van de leden van de gewestregeringen onderworpen worden aan het advies van de afdeling wetgeving van (de) Raad";

Overwegende dat verzoekster in de toelichting bij het middel betoogt dat bij het ontwikkelen van het eerste middel reeds werd aangetoond dat het bestreden besluit enkel gesteund is op de toepassing van de omzendbrief RO 96/2 van 11 maart 1996 en dat deze omzendbrief een reglementair en algemeen verbindend karakter heeft, zodat hij ook dient te voldoen aan de wettelijke vereisten die zijn gesteld aan reglementaire besluiten, waaronder het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State;

Overwegende dat uit het prima facie onderzoek van het eerste middel is gebleken dat het bestreden besluit niet uitsluitend is gesteund op de omzendbrief RO 96/2 van 11 maart 1996, en dat deze omzendbrief daarenboven geen reglementair en algemeen verbindend karakter heeft; dat om deze reden alleen reeds het advies van de afdeling wetgeving niet is vereist; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekster in een derde middel de schending aanvoert van artikel 53, § 2, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996,

"Doordat de bestreden beslissing stelt dat aan de wettelijke verplichting tot gelijktijdige en integrale kennisgeving van het beroep aan de aanvrager niet is voldaan en dit aanleiding geeft tot de onontvankelijkheid van het beroep;

Terwijl artikel 53 § 2 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 enkel vereist dat het feit dat beroep werd aangetekend gelijktijdig aan de aanvrager ter kennis wordt gebracht.";

Overwegende dat verzoekster in de toelichting bij het middel betoogt dat in zoverre de verwerende partij zou opwerpen dat de omzendbrief RO 96/2 geen algemeen verbindend en reglementair karakter heeft, zij de onontvankelijkheid van het beroep enkel kan staven op grond van artikel 53, § 2, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, in welke interpretatie de omzendbrief immers niets toevoegt aan dit artikel, en dat de bepaling van artikel 53, § 2, eerste lid, op zich niet vereist dat het aangetekend schrijven waarmee hoger beroep wordt aangetekend de motieven ervan dient te bevatten, noch vereist dat deze motieven ook meegedeeld zouden worden aan de vergunninghouder; dat verzoekster hieraan toevoegt wat volgt :

"Voorzover art. 53 § 2 Decreet zou inhouden dat aan de aanvrager ook de motieven van het beroep dienen te worden meegedeeld, dient te worden vastgesteld dat ook deze bepaling is nageleefd. De mededeling van de motieven van het beroep is voor de aanvrager enkel nuttig opdat hij de motieven van de beroeper zou kennen en mogelijke argumenten dienaangaande zou kunnen ontwikkelen op een nuttig tijdstip, uiterlijk op de hoorzitting die voorzien is in art. 53 § 2 lid 3 Decreet ruimtelijke ordening.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 22 oktober 1970, die artikel 53 wijzigde, blijkt welk het doel is van dit verhoor. Het verhoor is bedoeld om de betrokken partijen «de gelegenheid te geven tot een behandeling van de aanvraag op tegenspraak, waarbij de partijen op gelijke voet worden gesteld».

In casu kan niet betwist worden dat de betrokkene op een tijdig tijdstip is ingelicht van de motieven van het beroep van de verzoekende partij, zodat de betrokkene er nog nuttig kennis van kon nemen en nog op een nuttige wijze mogelijke argumenten kon laten gelden :

- de motivering van het beroep door de Stad Bree tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie is op dezelfde motieven geschraagd als de beslissing van de Stad Bree tot weigering tot het verlenen van een bouwvergunning dd. 4 november 1998. Bij vergelijking van de beslissing van de Stad Bree tot weigering van vergunning en het beroepschrift zal de Raad vaststellen dat beiden op dezelfde motieven gebaseerd zijn :
 1. Strijdigheid met de goede ruimtelijke ordening : een «goede ruimtelijke ordening» vereist dat de locatie een woon- en winkelfunctie heeft.
 2. De verkeersafwikkeling zou niet op een veilige wijze gebeuren

Aangezien de weigeringsbeslissing van 4 november 1998 bij aangetekend schrijven van 16 november 1998 aan de aanvrager werd meegedeeld, was deze reeds voor de beslissing van de bestendige deputatie op de hoogte van het standpunt van de Stad Bree t.o.v. de bouwaanvraag.

- de aanvrager werd op 31 maart 1999 (tegelijkertijd met het beroep bij de verwerende partij) ingelicht van het feit dat er beroep werd aangetekend.
- De inhoud van het beroepschrift werd ter kennis gebracht van de aanvrager. Bij aangetekend schrijven van 15 april 1999 werd aan de aanvrager van de vergunning een volledig afschrift van de motieven in beroep meegedeeld. De verzoekende partij wijst er op dat deze mededeling nog gebeurde binnen de termijn waarover zij beschikte om beroep aan te tekenen tegen de beslissing van de bestendige deputatie.

De verzoekende partij ontving het aangetekend schrijven van de Bestendige Deputatie waarbij de beslissing van de Bestendige Deputatie dd. 17 maart 1999 waarbij het beroep werd ingewilligd, op 22 maart 1999. De verzoekende partij beschikte dus overeenkomstig art. 53 § 2 eerste lid Stedenbouwdecreet over een termijn tot 22 april 1999 om beroep aan te tekenen. Het schrijven waarbij de inhoud van het beroep werd meegedeeld van 15 april 1999 werd derhalve verzonden binnen de oorspronkelijke beroepstermijn. Er kan geen twijfel over bestaan dat de aanvrager derhalve op een nuttig tijdstip de motieven in beroep van de verzoekende partij kende. Bovendien kon hij op dat ogenblik op een nuttige wijze nog een argumentatie dienaangaande ontwikkelen. De hoorzitting vond immers slechts plaats op 28 juni 1999. De aanvrager beschikte dus over ongeveer 2,5 maanden om de zaak voor te bereiden. (zonder hier in acht te nemen dat de aanvrager de facto reeds de motieven van de weigering kende op het ogenblik dat het beroep werd aangetekend) De aanvrager beschikte aldus op een nuttig tijdstip over de motieven van het beroep. Derhalve waren in welke hypothese ook de vereisten van art. 53 § 2 Decreet Ruimtelijke ordening vervuld en schendt de bestreden beslissing de in het middel aangehaalde bepaling";

Overwegende dat uit het prima facie onderzoek van het eerste middel is gebleken dat met de door artikel 53, § 2, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening opgelegde verplichting het beroep terzeldertijd ter kennis van de aanvrager te brengen wordt bedoeld dat het beroep zelve, d.i. de integrale tekst ervan, ter kennis wordt gebracht;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Bree met een ter post aangetekend schrijven van 31 maart 1999 beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van de bestendige deputatie houdende afgifte van een bouwvergunning aan de c.v.b.a. MEDISCH CENTRUM HUISARTSEN BREE EN OMGEVING; dat hetzelfde college met een ter post aangetekend schrijven van dezelfde datum aan de vergunningaanvrager heeft medegedeeld wat volgt :

"Met dit schrijven willen we u melden dat ons bestuur in hoger beroep zal gaan tegen de uitspraak van de Bestendige Deputatie waarin u bouwvergunning verleend werd voor het inrichten van een bestaand appartementsgebouw voor medische dienstverstrekking hoek Gerdingerpoort en 't Stift";

dat het college met een ter post aangetekend schrijven van 15 april 1999 aan de aanvrager heeft medegedeeld wat volgt :

"Gelieve in navolging van ons aangetekend schrijven dd. 31 maart 1999 in bijlage copie te vinden van ons beroepsschrift terzake zoals ingediend bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap";

Overwegende dat uit hetgeen vooraangaat blijkt dat het ter post aangetekend schrijven van 31 maart 1999 gericht aan de vergunningaanvrager en waarin wordt gesteld dat verzoeker "in hoger beroep zal gaan" niet kan worden beschouwd als een terzelfdertijd in kennis stellen van de aanvrager van het beroep zoals bedoeld door artikel 53, § 2, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening aangezien, enerzijds, uit de bewoordingen ervan niet blijkt wanneer dit beroep werd ingesteld, en anderzijds, uit het ter post aangetekend schrijven van 15 april 1999 aan de aanvrager blijkt dat de aanvrager pas op dat ogenblik kennis heeft gekregen van de integrale tekst van het beroepsschrift, en dus niet terzelfdertijd met de minister, bij wie het beroep met een ter post aangetekend schrijven van 31 maart 1999 werd ingesteld; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de c.v.b.a. MEDISCH CENTRUM HUISARTSEN BREE en omgeving in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijftienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien februari tweeduizend, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	G. DE KEYSER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE KEYSER.

J. BOVIN.